

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 200-1910)

Originalt emne

Bade

Bade/Strandbadeanstalter

Marselisborg

Stranden

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 23. juni 1910](#)
- 2) [Byrådsmødet den 30. juni 1910](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 23. juni 1910 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 200-1910)

Indstilling fra Skovudvalget

om Opførelse af en Badeanstalt paa Stranden ved Ørnereden.

Formanden forelagde Indstillingen, der gik ud paa at opføre en Badeanstalt paa Stranden ved Ørnereden med Løbebroer ud i Vandet. Huset skulde opføres af Hennebique og vilde koste ca. 4000 Kr. Det skulde blive staaende Sommer og Vinter og kun benyttes til Af- og Paaklædning. Stranden skulde belægges med Sand, saaledes at de badende ikke blev generet af Stenene.

løvrigt var det Mening, at Herrer og Damer skulde kunne bade sammen. Værten tilbød en

Afgift af 400 Kr. samt at holde Strand og Badehus vedlige mod at maatte opkræve en Afgift af 25 Øre og 10 Øre for Bad henholdsvis med Badedragt og Haandklæde eller uden dette. Han omtalte, at der tidligere havde været et Badehus, som i Sommer var blevet meget savnet, og bemærkede, at selv om Arkitektens Overslag lød paa kun 3,500 Kr., vilde Udgiften dog sikkert blive ca. 4000 Kr., idet der jo nok vilde løbe adskillige Ekstraudgifter paa.

Magnus Nielsen vilde nødig lægge Hindringer i Vejen for at faa en god Badeanstalt, men troede ikke, den foreslaaede Form for Badning passede for vore hjemlige Forhold. Maaske vilde man kalde det snerpet, men han troede sikkert, at Badning under den Form vilde være generende, hvor der ikke var en bredere Forstrand end her, og hvor der altsaa kun var et meget snævert Terræn for de badende at bevæge sig paa. Han gjorde opmærksom paa, at man mange Steder benyttede Badevogne, der kunde køres ud i Vandet, og udtalte atter sin Frygt for, at der her vilde være for megen Generthed til, at Anstalten vilde komme til at gøre sin Gavn.

Formanden gjorde opmærksom paa, at man adskillige Steder her i Landet var kommet ind paa den foreslaaede Form for Badning, og at det vilde være ret risikabelt med østlig Storm at have Badevogne. Han troede, at man nu burde forsøge med denne friere og liberalere Form for Badning.

Dagmar Petersen sympatiserede med Tanken. Hun havde opholdt sig 11 Aar i New York og erfaret, at den eneste Fornøjelse, som der kunde samle alle, var Badning fra aaben Strand. Vel var Stranden der meget bred, men Forholdet var dog, at de badende, undertiden et halvt Hundrede Tusinde Mennesker, klumpede sig sammen paa en lille Plads, og alle morede sig udmærket. I Begyndelsen havde hun som alle Københavnerinder været snerpet, men længe varede det ikke, inden hun tog Badedragten paa og morede sig fortræffeligt. Hun fandt, at man maatte se at komme bort fra det Snerperi, at der skulde være noget stødende i, at Mænd og Kvinder badede sammen. Naar den Form for Badning kunde praktiseres andre Steder, f. Eks. ved Vestkysten, kunde den ogsaa her.

Rahr kunde støtte Fru Petersens Betragtninger, idet han ikke troede, det vilde volde Vanskeligheder, at Herrer og Damer badede sammen. Vanskeligheden vilde derimod komme ved, at det kun blev en vis Klasse Mennesker, der kunde anskaffe Badedragterne selv og koste en 80 Øre for at komme derud og faa et Bad. Maaske vilde det derfor være tilstrækkeligt at bygge et mindre Badehus, som det Skovfogeden tidligere havde derude.

Jakob Jensen kunde oplyse, at Besøget ved Ørnereden i Aar var langt større end tidligere. Han troede derfor ikke, at det projekterede Badehus vilde være for stort. Skulde det vise sig, at Tiden ikke var til, at Herrer og Damer badede sammen, var Badehuset ikke større, end at det til visse Tider kunde blive fuldt optaget af Herrer eller Damer alene, og saa kunde der jo senere bygges et til, saa at hvert Køn kunde faa sit. Stranden var altfor brat, og Søerne alt for stærke til, at der kunde benyttes Badevogne. Efter den foreliggende Plan vilde Badehuset kunne staa i mange Aar og være billigere end et mindre Træhus. Han henstillede, at man gjorde Forsøget.

Magnus Nielsen vilde gerne stemme for Bevillingen, men vilde dog gøre opmærksom paa, at man ikke kunde sammenligne Aarhus med de Storbyer, hvor den Form for Badelivet fandtes. I disse Storbyer kom nok Masser af Mennesker sammen ved Badningen, men kun meget faa kendte hinanden, saa der kom Genertheden ikke saaledes frem, som den vilde her, hvor alle kendte hverandre. Skulde Ordningen imidlertid vise sig uheldig, kunde man jo, som Hr. Jakob Jensen pegede paa, bygge et Badehus til, for man kunde vel ikke straks dele den foreslaaede Anstalt i to.

Jakob Jensen meddelte, at Udvalget havde overvejet en Deling, men forladt Tanken derom, idet der saa vilde medgaa betydeligt mere til Opsyn, saaledes at Værten ingen Afgift kunde betale, ligesom hele Anstalten ogsaa vilde blive meget mindre tiltalende.

Overgik til 2. Behandling.

Uddrag fra byrådsmødet den 30. juni 1910 - side 12

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 200-1910)

Indstilling fra Skovudvalget om Opførelse af en Badeanstalt ved Ørnereden. - 2. Behandling.

Rahr spurgte, om det ikke blev for sent at opføre Anstalten i Aar.

Formanden troede ikke, at Anstalten kunde komme i Brug i Aar, men derfor ønskede Udvalget alligevel at opføre den i Aar for at have den færdig til næste Sommer. Den kunde nemlig ikke opføres, naar det frøs den mindste Smule. Udgiften kunde afholdes af Kontoen for Pavillonens Opførelse.

Indstillingen vedtoges.

